

КОНКУРЕНТНІСТЬ СУЧАСНОГО ІНЖЕНЕРА-ПЕДАГОГА

Злий О., здобувач вищої освіти другого (магістерського) рівня
першого року навчання спеціальності «Професійна освіта»,

Керівник: к.психол.н., доцент **Ляска О.**

Здійснивши узагальнення наукових підходів до тлумачення і розуміння структури конкурентності, приходимо до висновку, що конкурентність майбутніх інженерів-педагогів реалізується через ціннісно-мотиваційний; когнітивний; індивідуально-психологічний; операційно-діяльнісний компоненти.

Перший компонент конкурентоспроможності майбутніх викладачів – *ціннісно-мотиваційний* – повинен відображати, на нашу думку, *ціннісні орієнтації, мотиви, спрямованість*, які актуалізують потребу в самоактуалізації, саморозвитку особистості. Майбутній конкурентоспроможний педагог повинен мати не тільки базові професійні знання, уміння, а й ціннісні орієнтації фахівця, мотиви його діяльності, розуміння себе у світі та світу навколо себе, загальну культуру, що виявляється в мовленні, ставленні до себе, здатності до розвитку свого творчого потенціалу, володіти стилем взаємовідносин з людьми, з якими він працює. Наявність професійних цінностей забезпечує сумлінне ставлення до майбутньої професійної діяльності, спонукає людину до пошуку творчості, удосконалює у свідомості студента умовну модель майбутньої фахової діяльності, яка служитиме орієнтиром у професійному саморозвитку.

Другий, когнітивний, компонент конкурентоспроможності майбутніх педагогів розглядається як система дидактичних, психологічних, операційних, науково-теоретичних знань, якими повинен володіти конкурентоспроможний фахівець; гнучкість мислення; знання із самооцінки власного потенціалу.

Наступний, індивідуально-психологічний, компонент конкурентоспроможності майбутніх педагогів передбачає прагнення особистості до морально-естетичного самовдосконалення, виявлення особистісних перспектив згідно з психологічними механізмами розвитку особистості конкурентоспроможної поведінки. Дослідники виділяють якості, які є важливими для педагогічної діяльності: самостійність, дисциплінованість, комунікативність, потреба в саморозвитку, здатність швидко й безконфліктно пристосовуватися до конкретних умов праці, уміння самостійно знаходити шляхи вирішення комплексних завдань, самостійно засвоювати нові знання, навички, давати об'єктивну оцінку собі та своїй роботі, здатність гармонійно спілкуватися, уміння поводитись у колективі.

Останній, операційно-діяльнісний, компонент конкурентоспроможності майбутніх педагогів визначає коло вмінь і навичок, якість і рівень розвитку котрих робить фахівця конкурентоспроможним. Їх, умовно, поділяють на чотири блоки: 1) гностичні вміння, 2) проєктувальні вміння, 3) прогностичні вміння, 4) комунікативні вміння.

Використана література:

1. Глевацька Н. М. Конкурентоспроможність робочої сили регіону : методологія та напрями забезпечення : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. екон. наук : спец. 08.09.01 / Н. М. Глевацька. Кіровоград : Кіровоградський нац. тех. ун-т. 2006. 23 с.
2. Грішнова О. А. Освіта й професійна мобільність як чинник конкурентоздатності робочої сили / О. А. Грішнова. *Україна : аспекти праці*. 1999. № 1. С. 3 – 8.